

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1055 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/466/2016/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

14/2017. (II. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2016. november 15-én előterjesztett **panaszát** 2017. február 16-án – dr. Wildner Domonkos testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2016. november 15-én, postai úton terjesztette elő beadványát, amelyben a vele szemben 2016. november 2-án fogantatott rendőri intézkedést kifogásolta.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy 2016. november 2-án, 14 óra 15 perc körüli időben gyalogosan közlekedett a [...] téren. Éppen [...] résznél állt, amikor arra lett figyelmes, hogy a téren lévő OTP elé érkezik egy megkülönböztető jelzéssel ellátott rendőrségi [...] gépkocsi [...] és a kihelyezett hatályos „várakozni tilos” táblánál megáll. Jobb hátulról kiszállt egy egyenruhába öltözött férfi és bement az említett bankfiókba. Eddig nem is lett volna baj, hiszen a „várakozni tilos” táblánál meg lehet állni a gépkocsiból történő be- és kiszállások idejére. Ez viszont nem történt meg, hanem a gépkocsi (a megkülönböztető jelzését nem használta) leparkolt. Furcsának hatott a dolog, hiszen az általa a KRESZ tábla jól látható helyen van elhelyezve, azt minden közlekedésben résztvevő jól láthatja. Álláspontja szerint a sofőr szándékosan hagyta figyelmen kívül a táblát és a tiltást. Ráadásul a panaszos személyes tapasztalata az, hogy a rendőrség dolgozói előszeretettel viselkednek úgy,

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

mintha rájuk nem vonatkoznának bizonyos szabályok. Miután több perc is eltelt anélkül, hogy a rendőrautó vezetője megszüntette volna a szabálysértést, így a panaszos fényképfelvételt készített a szabálytalanságról. Ekkor 14 óra 24 perc volt, tehát közel 10 perce állt a járőrautó szabálytalanul. Ekkor betelefonált a 112-es segélyhívó számra és a telefonos kollégának jelezte az észlelt szabálytalanságot. Ezután várt, de még mindig nem történt semmi. Véleménye szerint külön aggályos volt, hogy a gépkocsivezető mellett egy másik egyenruhás hölgy is jelen volt. Neki is kötelessége lett volna jelezni a vezetőnek a szabálysértést; ha pedig nem tette, az akár más szabálytalanságok megvalósulását is eredményezheti. Kis idő elteltével felhívta a panaszos a [...] Rendőrkapitányságot és ott is jelezte a szabálytalanságot. Ott több helyre is bekapcsolták, a kapitányságvezető titkárságától az ügyeletes tisztig, amire végre elmondhatta valakinek a panaszát. Ez 14 óra 32 perckor volt, tehát már több mint negyed órája állt szabálytalanul a járőrautó. A dolog egyik pikantériája, hogy az ottléte alatt több járőrautó (legalább 2) elhajtott a szabálytalanságot elkövető rendőrségi jármű mellett, de egyik sem csinált semmit. Elég érdekesnek találja, hogy az „éles szemű és fokozottan figyelő járőrök” egyike sem vette észre a szabálytalanságot a kollégájukkal szemben. Amíg a [...] Rendőrkapitánysággal beszélt kijött az OTP-ből az egyenruhás rendőr, beült jobb hátra a gépkocsiba és elmentek a helyszínről. Kicsit később egy S. N. r. főtörzsőrmesterként bemutatkozó személy telefonált a panaszosnak és egyeztetette a korábban megadott jármű rendszámát, amelyet vagy hibásan adott meg a panaszos korábban, vagy a bejelentése közben azt elírták. Ez 14 óra 43 perckor történt. Ezután meglátott 2 egyenruhát viselő rendőrt, akik az OTP előtt nézelődtek. A panaszos odament hozzájuk és megkérdezte őket, hogy a szabálytalan rendőrautó miatt vannak-e itt. Azt a választ kapta, hogy igen. A panaszos beszélgetésbe elegyedett a rendőrökkel. Megmutatta nekik a szabálytalanságról készített fényképfelvételeit. A páros egyik tagja (akkor még nem nézte a nevét) furcsán, ingerülten viselkedett vele. Majd amikor a beszélgetés közben arra kérdezett rá az alacsonyabb járőr, hogy „miért b*szatja a rendőröket” és „különben is úgy beszél velem, mintha a seggemből rántották volna ki” kifejezések elhangzottak, akkor a panaszos jelezte nekik, hogy innentől rögzíti a kettőjük közötti beszélgetést, mivel ezzel becsületsértést és rágalmazást követ el. Nem is beszélve arról, hogy a rendőrségi törvény szerint a rendőr nem beszélhet ilyen módon. A járőr igyekezett a panaszost lebeszélni a felvétel elindításáról és azt mondta, hogy „nem veheti fel a beszélgetésünket”. Ezzel is a panaszost szándékosan félretájékoztatta, hiszen elképzelhetetlen a számára, hogy egy rendőr ne legyen tisztában azzal, hogy készíthető felvétel. Kis pressziót is igyekezett alkalmazni a rendőr azzal, hogy picit megemelte a hangját. Sajnos a járőrpáros másik tagja nem tett semmit, hogy a szabálytalanul és törvénytelenül viselkedő társát leállítsa vagy figyelmeztesse. A panaszos azt se vette észre, hogy kiállt volna a panaszos érdekeiben, pedig ez a kötelességei közé tartozik. Miután a panaszos elkezdte rögzíteni a beszélgetést, a járőr hangvétele is érezhetően megváltozott. Nem is kommunikált a panaszossal, csak a minimális szinten. Hiába kérte őt a panaszos, hogy ismétlje el, amit mondott, erre egyáltalán nem volt hajlandó. A feltett kérdéseire egyikőjük sem válaszolt, mindvégig igyekeztek elterelni a beszélgetés témáját másfelé. A panaszos véleménye szerint nemcsak etikátlan, hanem méltatlan is a magatartás, amely egy jogállamban elfogadhatatlan. A kötözködő, rágalmazó, becsületsértő egyenruhás férfit P. G-nek hívták. Később ő is megvádolta a panaszost azzal – mindenféle alap nélkül –, hogy a panaszos is viszont bántotta a rendőröket. Ez szintén felháborító és etikátlan az ő meglátásában. Ennyi telik a magyar rendőrség dolgozóitól? A felvételen egyébként P. G. ki is jelenti, hogy „ő azért ingerült, mert éhes”, illetve igyekezett arra terelni a beszélgetést, hogy „biztosan a panaszos is állt már meg szabálytalanul”. Ezek a megjegyzések a panaszos számára irrelevánsak. Hiszen neki, mint bejelentőnek semmi köze ahhoz, hogy a járőr éhes, vagy fáradt, netán szomorú. Miután befejeződött a diskurzusuk ismét felhívta a [...] Rendőrkapitányságot 14 óra 59 perckor és jelezte az őt ért sérelmeket. A járőrparancsnok kérésére bejelentette a 112-es számon is a sérelmeit 15 óra 7 perckor.

A panaszos beadványához mellékelte a fényképfelvételt, amely igazolja a [...] frsz-ú gépkocsi szabálysértését, illetve a P. G-lyel készített felvételt.

2) A mellékelt fényképfelvételen a [...] forgalmi rendszámú, [...] típusú, fehér színű rendőrségi matricákkal ellátott személygépjármű látható. A jármű a [...] téren egy fekete színű Porsche Cayman mögött, az OTP Bank fiókja előtt áll, a féklámpái égnek. Az út mellett két közlekedési tábla látható: várakozni tilos és alatta kiegészítő táblaként, hogy a rakódótér szabadon hagyása érdekében a tábla után 10 méteren belül H-V 7-18 óra között a várakozni tilos.

3) A Testület meghallgatta a panaszos által a részére 2016. december 12-én, postai úton megküldött kép-és hangfelvételt (4 perc 24 másodperc), amelyből az alábbiak állapíthatók meg.

Panaszos: ...a beszélgetést...

Rendőr: Mondja!

Panaszos:...de Ön most azt mondta rólam, hogy én úgy viselkedek, mintha a seggéből rángattak volna ki. Ezt a F. I. úr előtt, azt mondta, hogy ő is hallotta. Nem így hangzott el? Amikor azt mondtam, hogy...Ön azt mondta, hogy ez egy bántó szó...Na! Ez a becsületsértés...

(Eközben mindkét rendőr nemlegesen csóválja a fejét.)

Rendőr: *(nyugodt és tárgyilagos hangnemben)* Nem az volt a baja, Ön azt mondta, hogy nyugodtan ki is jelenthetné, hogy Ön a seggéből rántott engem ki.

Panaszos: *(felháborodott és ingerült hangnemben)* Ezt én NEM MONDTAM! Az a baj, hogy fogalmi zavarban van.

Rendőr: *(higgadtan)* De azt mondta, azt mondta, hogy...

Panaszos: *(továbbra is emelt hangnemben, felpaprikázott állapotban)* fogalmi zavarban van, mert én jeleztem Önnek egy szabálysértést *(rendőr eközben csak annyit mond, hogy „na, jó!” és a panaszost hagyja beszélni, aki szemmel láthatóan nem hagyja a rendőröket megszólalni)* amihez nekem egy semmi közöm...

Rendőr: Én csak elkezdtem valamit mondani, amit nem várt meg, hogy végigmondjak...*(a rendőr ezt higgadtan mondja, de a panaszos jól hallhatóan megemelte a hangját és túlkiabálja a rendőrt)*

Panaszos: ...nekem meg kakilni kell, Önnek meg ahhoz nincs köze...

Rendőr: Na látja...

Panaszos: ...legalább van olyan dolog...

Rendőr: Legalább már tudom, hogy mi a problémája.

Panaszos: Nem ez a problémám és Önnek ezt csak említettem, Ön viszont azt felhozta, hogy éhes. Nagyon örülök neki, jó étvágyat.

Rendőr: *(A rendőr szintén higgadt, de a panaszos nem engedi szóhoz jutni)* Elkezdtem valamit mondani és ennek nem ez volt a lényege...

Panaszos: De igen, akkor parancsoljon!

Rendőr: És most azért nem eszek uram, mert nem tudok például megállni az étterem előtt...

Panaszos: A KRESZ azt mondja...

Rendőr: Mondom! És Önnek az a problémája, hogy ingerült vagyok...ÉN?

Panaszos: Igen.

Rendőr: Mert éhes vagyok uram.

Panaszos: Értem, de ez engem miért érdekel?! A KRESZ azt mondja, hogy ha Ön ingerült, vagy éhes, akkor megállhat a tiltó tábla hatálya alatt.

Rendőr: *(látszik rajta, hogy kellemetlen neki a beszélgetés, de továbbra is nyugodt, higgadt stílusban válaszol a panaszos fura kérdéseire)* Nem. Ön megállhat?

Panaszos: Én nem. Lát engem megállni?

Rendőr: Soha életében nem állt meg?

Panaszos: Képzelve el...de ez most...a beszélgetés rossz irányba kezd menni. Most nem arról van szó, hogy én valaha álltam-e meg rossz helyen, mert én azt fogom mondani, akkor Ön ezt nem hiszi el. Az a problémám, hogy Önnek jeleztem egy szabálytalanságot és Ön azt mondja, hogy...

Rendőr: Én nem hallottam semmit.

Panaszos: Hát nem hallja?

Rendőr: Ezt mondtuk Önnek, hogy nagyon jól tudja, hogy mi a feladat...

Panaszos: NEM! A szabálytalanságot mondtam el. Hát én szóltam Önöknek, hogy álljanak meg, mert Önöket küldték-e ki. Nem így történt?

Rendőr: *(igen választ biccent a fejével).* De.

Panaszos: Válaszoljon legyen szíves, mert kérdezek és a kérdésre egy válasz van.

Rendőr: Igen. Így volt.

Panaszos: Ön is, ha feltesz nekem egy kérdést jogosan várja el, hogy...

Rendőr: Igen. Kijöttünk és elmondtuk, hogy nem tapasztaltunk szabálytalanul parkoló gépjárművet.

Panaszos: Megmutattam a fényképet, tehát tapasztalták a szabálysértést, mert fényképet bemutattam *(a panaszos hangneme egyre izgatottabb, egyre gyorsabban beszél, felfokozott lelkiállapotba került)*, így nem mondhatja azt, hogy nem látta. Az megint más kérdés, hogy megértettem a F. úrnak az álláspontját, egyet is értek vele, mivel nem találja itt a helyszínen a szabálytalanságot elkövetőt, ezért Ön nem tud intézkedni. Nyilvánvalóan azért jött ki, hogy megnézze...

Rendőr: Igen.

Panaszos: Ön azt mondta, hogy éhes és úgy beszélek Önnel, mintha...

Rendőr: *(nemlegesen csóválja a fejét és higgadtan mondja)* ...nem ezt mondtam...

Panaszos: ...a seggemből rángattam volna ki...

Rendőr: ...kiforgatja a szavakat...

Panaszos: Nem ezt mondta?

Rendőr: Megint úgy forgatja a szavakat, hogy Önnek jó legyen. Nem erről szól a beszélgetés...

Panaszos: NEM EZT MONDTA??!! Mondta vagy nem mondta-e, hogy úgy viselkedek Önnel, mintha a seggemből rángattak volna ki? Mondta ezt vagy nem mondta?

Rendőr: Uram! De... de...

Panaszos: *(a rendőr szavába vágva)* Mondta ezt vagy nem mondta? Kaphatok egy egyértelmű igen vagy nem választ?

Rendőr: *(megpróbál válaszolni, de a panaszos szinte már kiabál)*

Panaszos: KAPHATOK EGY EGYÉRTELMŰ IGEN VAGY NEM VÁLASZT?

Rendőr: Nem tudom miért beszélgetünk.

Panaszos: P. úr, F. úr? Kaphatok egy igent vagy nemet? Mondta a kollega azt, hogy én úgy beszélek vele, mintha a seggemből rángattak volna ki? Vagy nem? Most sem ad egyértelmű választ? A szembe tagadja, hogy ezt mondta? Mondta ezt a kollega?

Másik rendőr: Figyeljen rám...

Panaszos: Ez egy egyszerű igen vagy nem, utána mindent meghallgatok, csak erre az egyszerű kérdésre, erre az eldöntendő kérdésre igennel vagy nemmel lehet fellépni. Megteszi, hogy Öntől kapok erre egy választ?! Amit vagy elfogadok vagy nem. Egyetért-e azzal és hallotta-e azt, hogy a P. úr azt mondta, hogy úgy beszélek vele, olyan magas lóról, mintha a seggemből rángattam volna elő.

Másik rendőr *(higgadtan):* Nem. Na, most...

Panaszos: De mondott ilyet? Erre nem válaszolt még. Utána mindent meghallgatok, csak egy kicsit értsen meg, hogy...

Másik rendőr: Elnézést, nem hallgat meg engem...

Panaszos: *(ismét a rendőr mondandóját megakasztva)* ...nem válaszol a kérdésekre! Az a kérdés...

Másik rendőr: ...bármit próbálok...

Panaszos: VÁLASZOLJON! Elhangzott ez a kérdés...válasz az Ő szájából vagy nem...?

Másik rendőr: Bármit próbálok mondani Ön egyből a szavamba vág...

Panaszos: *(ismét a rendőr szavába vágva)* ...mert kaphatok egy egyszerű igent vagy egy nemet. Mondta-e ezt az úr?!

Rendőr: Uram! Viszont látásra!

Panaszos: *(immár kétségbeesett tónusban)* Ne! Még ne menjen el!

Rendőr: Nincs intézkedési alap. Viszontlátásra.

Panaszos: Nincs intézkedési alap?

Másik rendőr: Kijöttünk az autóhoz, a bejelentését rögzítették...

Panaszos: *(ismét közbeszólva)* Ez igaz!

Másik rendőr: ...felvették, kijöttünk. Elmondtam...

Panaszos: *(megint közbeszólva)* ...de a kollégája sérteget azzal, hogy úgy beszélek, mintha a seggemből rángattak volna ki, pedig nem igaz, nem beszéltem úgy vele és arra az egyszerű kérdésre, hogy Ön hallotta-e, hogy a P. úr, nem P. úr – bocsánat, hogy rosszul mondtam, én kérek elnézést – szájából az a szó elhangzott, hogy én úgy viselkedek vele, úgy beszélek vele, mintha a seggemből rángattak volna ki – EZ ELHANGZOTT AMIÓTA ITT ÁLLUNK VAGY NEM HANGZOTT EL?! Nem kell a mundér becsületét körömszakadtáig védeni, ez egyszerű igen vagy nem (ekkor közbe szól a TIK a rádión keresztül)...Ön elég bátor ember, akkor vállalja ezt, hogy igen ezt mondtam...

Rendőr: Viszont látásra.

Panaszos: Gyávák maguk az a baj.

(A felvétel vége.)

II.

A Testület a panasz kivizsgálása során, a tényállás pontosabb megismerése érdekében felvilágosítást kért a rendőrségtől a panaszolt intézkedésről, valamint megküldeni kérte az azzal kapcsolatos rendőrségi dokumentumokat, és a konkrét kérdésekkel összefüggésben a rendőrség álláspontját.

1) A [...] Rendőrkapitányság Rendészeti Osztálya képviseletében T. D. r. hdgy. 2016. december 7-én kelt parancsnoki kivizsgálásában az alábbiakat állapította meg.

A panaszos 2016. november 15-én írásban panasszal élt, miszerint 2016. november 2-án, 14 óra 15 perc körüli időben gyalogosan közlekedett a [...] téren. Arra lett figyelmes, hogy az [...] oldalában található OTP Bank előtt a [...] forgalmi rendszámú, szolgálati jelleggel ellátott szolgálati gépjárművel a megállni tilos tábla alatt egy rendőr megállt, a gépjárműből kiszállva a bankba ment. A parkolás során a megkülönböztető jelzés nem volt használatban. A panaszos sérelmezte, ezért felhívta a 112-es segélyhívó telefonszámot, amelyen bejelentést tett, miszerint rendőri intézkedést kér a szabálytalanság helyszínére. A helyszínen megjelent a [...] Rendőrkapitányság állományába tartozó F. I. T. r. őrm. és P. G. c. r. ftőrm. Az intézkedés során a panaszos sérelmezte, hogy P. G. c. r. tőrm. vele szemben illetlenül, modortalanul intézkedik. Az intézkedésről a panaszos felvételt készített, amelyet a rendőrök sérelmeztek.

A 2016. november 2-án kelt rendőri jelentés alapján a sérelmezett intézkedés napján a Tevékenységirányítási Központ (továbbiakban: TIK) utasítására jelent meg P. G. c. r. ftőrm. és F. I. T. r. őrm. a [...] szám alatt található OTP Bankfiókhoz érkezett, mivel bejelentés érkezett, hogy ott egy szabálytalanul parkoló rendőrségi gépjármű található. A helyszínre érkezést követően megállapítást nyert, hogy a szabálytalanul parkoló szolgálati jelleggel ellátott szolgálati gépjármű már nem tartózkodott a helyszínen. A helyszínre érkező járőröket egy ott tartózkodó fogadta, aki a panaszosként mutatkozott be. A bejelentő (panaszos) tájékoztatta a rendőröket, hogy a megállni tilos tábla hatálya alatt egy szolgálati jelleggel ellátott szolgálati gépjármű tartózkodott, amelyet fényképekkel is alátámasztott nekik. A panaszos a rendőrök felé jelezte, hogy az esettel kapcsolatban feljelentéssel fog élni. A rendőri jelentésben megjegyzésként szerepel, hogy a bejelentő (panaszos) vehemensen és izgatott állapotban kommunikált, a rendőrök feszültségét firtatta. A további

szóváltást követően a panaszos figyelmeztette a rendőröket, hogy a párbeszédéről felvételt készít, amelyhez P. G. c. r. ftőrm. nem járult hozzá.

F. I. T. r. őrm. az esettel kapcsolatban azt nyilatkozta, hogy a helyszínre érkezést követően ő kezdte meg a kapcsolatfelvételt, ő próbált a panaszossal szemben kommunikálni, amely nehézkes volt, mivel a panaszos izgatott, feszült állapotban volt. A beszélgetés alatt a panaszos megjegyezte, hogy P. G. c. r. ftőrm. ingerültnak tűnik, miért nem szól bele a dologba. Ezt követően a r. ftőrm. illedelmes hangnemben elmagyarázta a panaszosnak, hogy mivel a helyszínen már nincs kint az általa szabálysértés tárgyát képező rendőrautó, így rendőri intézkedést nem tudnak vele szemben végrehajtani. A beszélgetés alatt próbáltak nyugodt, illedelmes hangnemben beszélni.

P. G. c. r. ftőrm. a helyszínen nem tett olyan jellegű kijelentést, miszerint „miért b*sztatja a rendőröket”, valamint kulturált hangnemben jegyezte meg a bejelentőnek, hogy miért kell velük szemben illetlen hangnemben kommunikálnia.

F. I. T. r. őrm. elmondása alapján nem emlékszik, hogy P. G. c. r. ftőrm. arra utaló kijelentést tett volna, amely szerint azért ilyen ingerült, mert nagyon éhes.

A panaszossal szemben nem került sor rendőri intézkedésre.

F. I. T. r. őrm. és P. G. c. r. ftőrm. elmondása alapján, miszerint „mit b*sztatja a rendőröket” és „különben is úgy beszél vele, mintha a seggéből rántotta volna ki” sértő jellegű kifejezések nem hangzottak el.

P. G. c. r. ftőrm. a 2016. november 2-án kelt jelentésben, írásban is rögzítette, hogy jelezte a panaszos részére, hogy az eset dokumentálásához nem járul hozzá.

P. G. c. r. ftőrm. szóbeli elmondása alapján a panaszossal szemben nem beszélt ingerülten. Tekintettel arra, hogy a panaszos folyamatosan a járőrök szavába vágott, nem várta meg, hogy a járőrök a megfelelő tájékoztatást a részére megadják, ezért P. G. c. r. ftőrm. hangjának megemelésével próbálta a bejelentő részére a szükséges információkat megadni. P. G. c. r. ftőrm. nem emlékszik olyanra, hogy a panaszos részére azt mondta volna, hogy azért beszél ingerülten, mert ő éhes; valamint nem emlékszik rá, hogy azt nyilatkozta volna, hogy „biztosan ő is megállt már szabálytalanul”.

2) A 2016. november 2-án kelt rendőri jelentés tartalmazza, hogy P. G. c. r. ftőrm. a fenti napon szolgálata teljesítése során 14 óra 45 perckor a [...] Központ utasítására jelent meg a [...] szám alatt található OTP Bankfiók előtt, mert onnan bejelentés érkezett, hogy egy rendőrautó szabálytalanul parkol. P. G. c. r. ftőrm. a fenti címen megjelenve nem tapasztalta a bejelentő ált megadott módon tilosban parkoló rendőrségi gépjárművet. A fentieket jelentette a [...] Központnak, majd visszaindult a szolgálati gépjárműhöz. Ekkor egy férfi a parkoló gépjárművek közül integetve szaladt a rendőrök irányába. Azt feltételezték róla, hogy rendőri segítséget igényel. Amikor odaért P. G. c. r. ftőrm.-hez azt kérdezte tőle, hogy a tilosban parkoló rendőrautó miatt vannak-e itt, mert ő tette a bejelentést, ő a panaszos. A rendőr igenlő válasza után furcsán és nagyon gyorsan beszélve (alig érthetően) azt kezdte el magyarázni, hogy valakivel beszélt telefonon a rendőrség részéről és azt mondták neki, hogy az általa megadott rendszám nem tartozik a rendőrségi gépjárművekhez. Ezek után elővetette a telefonját, amin a rendőrnek megmutatta az általa készített fényképfelvételt, amin egyértelműen látható egy rendőrautó. Miután ebben a megállapításban egyetértettek, közölte a rendőrrel, hogy ne is próbáljon neki semmit megmagyarázni, mivel ő közlekedési jogász, neki ez a szakterülete. Ő ezt a

rendőrnél sokkal jobban tudja. A rendőr közölte a panaszossal, hogy mivel nem találta a bejelentésben megadott gépjárművet az általa megadott helyszínen, ezért nem tud további intézkedéseket tenni, de tudomása szerint (ahogy ezt ő korábban is hangoztatta) a továbbiakban ő megteszi a feljelentést, amit majd a rendőrség kivizsgál. A panaszos nagyon vehemensen és izgatott állapotban kommunikált és a szavába vágva kért válaszokat, amiket meg sem várt. Amikor a panaszos arrogáns stílusát szóvá tette a rendőr (ami lehetetlenné tette a normális kommunikációt), ő becsületsértéssel vádolta meg a rendőrt, az általa használt kifejezés miatt. Majd közölte vele, hogy felvételt készít a továbbiakról, amelyhez P. G. c. r. ftórm. egyértelműen nem járult hozzá, de ezt a panaszos nem vette figyelembe és mégis csak készített felvételt. A [...] Központ 15 órakor adott egy címet, amire azonnal elindult a rendőr és elkészönt a panaszostól, aki még utána kiáltotta, hogy ennek az ügynek lesz még folytatása.

III.

A panaszos beadványában a vele szemben intézkedő rendőrök szolgálati fellépését sérelmezte.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – **megállapította, hogy a rendőri fellépés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) Szabadság és Felelősség fejezetének II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát az alábbiak szerint.**

1) A panaszos beadványában előadta, hogy amikor telefonon keresztül bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon keresztül, majd tárcsázta a [...] Rendőrkapitányságot egy szabálytalanul parkoló szolgálati gépjármű bejelentése miatt, akkor hamarosan két rendőr jelent meg. A rendőrpár egyike furcsán, ingerülten kommunikált vele. A kialakult párbeszéd során olyanokat mondott neki, hogy „miért b*szatja a rendőröket” vagy „úgy beszél velem, mintha a seggéből rángatták volna ki” vagy „azért vagyok ingerült, mert éhes vagyok”. A rendőr azt is mondta neki, hogy biztosan parkolt már ő is szabálytalanul. A rendőr az intézkedés során többször megemelte a hangját. Álláspontja szerint, miután jelezte a rendőröknek, hogy az intézkedés további menetét rögzíteni kívánja, akkor a rendőrök hangvétele hirtelen megváltozott.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos által közölt valóság alapját. A rendőrség tényelőadásából megállapítható, hogy a panaszos volt az, aki az intézkedés során végig ingerülten kommunikált a rendőrökkel. Nem engedte a rendőröknek szóhoz jutni, felfokozott lelkiállapotban volt, arrogáns volt. A rendőrök egyike sem mondott neki ilyeneket. A panaszos által leírtak nem jellemezték a rendőri fellépést, amelyet a panaszos magatartására tekintettel nehezen lehetett kivitelezni.

A Testület ehelyütt felhívja a figyelmet az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatára, mely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható az udvarias és kulturált fellépés. Ezen törvényi rendelkezéssel összefüggésben a Testület hangsúlyozza, hogy a rendőrökre, mint a közhatalom képviselőire, különös súllyal nehezedik az emberi méltóság, és az emberi jogok tiszteletben tartásának kötelezettsége. Ezért minden körülmények között elvárható a tisztességes, az általa képviselt közfeladat mértékéhez méltó, a másik személy emberi méltóságát mindenkor szem előtt tartó viselkedés és hangneme.

A Testület továbbá felhívja a figyelmet a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexében (a továbbiakban: Etikai Kódex) foglalt követelményekre is, amelyek ugyan nem minősülnek jogszabályi előírásoknak, azonban alapjaiban meghatározzák a rendőri hivatás értékeit, megtestesítik az állampolgárok rendőrökkel szemben támasztott elvárásait, erkölcsi iránymutatásul szolgálnak, illetve morális alapot biztosítanak a rendőrség és az egyes rendőrök számára. Az Etikai Kódex 1. pontja szerint a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie”. Az Etikai Kódex 5. pontja kimondja, hogy „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit [...] indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz [...] megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint pedig a rendőr „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület a fentiekén túlmenően utal a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakra, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület először a történeti tényállás kialakítása során feloldhatatlan ellentmondást tapasztalt a panaszosi és a rendőrségi nyilatkozatok között, amelyeket a panaszos által becsatolt kép- és hangfelvétellel igyekezett feloldani. A felvételtől kiderül, hogy a rendőrök nem tudták, hogy a panaszos valóban rögzíti-e az elhangzottakat és amennyiben igen, akkor milyen módon (csak hangot vagy képet és hangot egyidejűleg). Ez onnan érzékelhető, hogy a rendőrök végig a panaszosra néznek, szemkontaktust igyekeznek vele tartani, nem néznek a panaszos keze irányába, amelyben a panaszos a mobiltelefont kamera üzemmódban működésbe hozta. A két fél közötti párbeszédről megállapítható, hogy a rendőrség tényelődése áll közelebb a valósághoz, hiszen a rendőrök egy egész mondatot nem tudnak elmondani, mert a panaszos csökönyösen ragaszkodik ahhoz, hogy egy, egyébként a bejelentés részét nem képező, annak felderítése szempontjából irreleváns kérdésre a rendőrök válaszoljanak. A panaszos hangneme emelkedett, ingerült, felfokozott állapotról tanúskodik, néhol arrogáns és kioktató, végig a rendőrök mondanivalójába vág, nem hagyja őket szóhoz jutni, szinte követelődzik az egész intézkedés alatt. A panaszos a rendőröket hangerőben igyekszik túlszárnyalni, így többször azt megemeli, szinte kiabál az intézkedőkkel. A rendőrök ezen panaszosi magatartás ellenére is végig higgadtak, türelmesek, továbbra is megpróbálnak kommunikációt kezdeményezni a panaszossal. A panaszos által beidézett mondatok nem hangzanak el a felvételen olyan formában, ahogyan azt a panaszos beadványában állította. A rendőr egyértelműen nem mondta azt ki, hogy nem érti, hogy miért b*szatja őket a panaszos, vagy hogy úgy beszélne vele, mintha a seggéből rángatták volna ki. A beszélgetés szövegének környezetéből kiderül, hogy a rendőr az éhességet metaforaként használja a tilosban parkolás szemléltetésére – annak kapcsán nem mondja a panaszosnak, hogy azért ingerült, mert éhes. A szabálytalanság kapcsán generális jelleggel említi meg a panaszosnak, hogy valószínűleg ön is elkövetett már szabálytalanságot és azt nem a bejelentés alapját képező tényállás vonatkozásában fejezi ki. Összességében tehát megállapítható, hogy a panaszos által előadottak, a hangfelvétel által rögzített időpillanatban nem fedik a valóságot. **Ezen körülményre tekintettel a Testület a rendőrség által előadottakat fogadta el a történeti tényállás kialakítása során és úgy határozott, hogy a panaszos emberi méltóságához való joga nem szenvedett sérelmet a rendőri interakció során.**

IV.

A Testület vizsgálatában megállapította, hogy a rendőri interakció során nem sérült a panaszos emberi méltósághoz fűződő alapvető joga.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2017. február 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZBÍZET